

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118319722
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118319722.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D., zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti žalovanému: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, D., zastúpený splnomocnencom: TIMAR & partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 42, Šaľa, IČO: 36 866 296, o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11. marca 2019, č.k. 10C/43/2018-62, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) **m e n í t a k**, že žalobu v tejto časti zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 2.000,- Eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.000,- Eur od 9.6.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a konanie v ostatnej časti zastavil (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 34, § 35 ods. 2, § 37 ods. 1, § 51, § 451 ods. 1 a 2, § 457 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), keď dospel k záveru, že rezervačná zmluva predstavuje právny úkon, ktorý robí kupujúci v prípade záujmu a úmyslu kúpiť konkrétnu nehnuteľnosť a chce zaistiť, aby nehnuteľnosť nebola ponúkaná iným záujemcom. Rezervačnú zmluvu súd považoval za uzavretú v súlade s § 51 OZ, ktoré ustanovenie umožňuje uzavierať zmluvy atypické, nepomenované, zákonom osobitne neupravené. Predpokladom ich platnosti, popri všeobecných náležitostiach vyžadovaných pre platnosť zmlúv, je, aby neodporovali obsahu a účelu zákona. Pri týchto zmluvách sa postupuje analogicky podľa zákonných ustanovení, ktoré upravujú občianskoprávne vzťahy, obsahom aj účelom im najbližšie. Je dôležité, aby tieto nepomenované zmluvy sami obsahovali podrobné modalitty zmluvných podmienok. Z tohto dôvodu bolo potrebné jasne a určite vymedziť predmet dohody. Strany sa dohodli, že predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov na zabezpečenie predaja nehnuteľnosti a ďalej strany vymedzili predmet dohody na rezerváciu prednostnej kúpy do 18.7.2018. Podľa názoru súdu z vymedzenia predmetu dohody nie je zrejмый predmet dohody, teda či strany si vymedzili predmet dohody za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na zabezpečenie budúceho predaja, alebo ide o plnenie na rezerváciu prednostnej kúpy. Právny úkon je neurčitý, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla podľa § 35 OZ. Súd z dôvodu neurčitosti predmetu dohody vyhodnotil túto

ako neplatný právny úkon. Uviedol, že v dohode musí byť presne vymedzený predmet kúpy, teda musí byť uvedený list vlastníctva, parcela registra „C“ alebo „E“, výmera pozemku, druh pozemku, katastrálne územie, okres, obvod, kúpna cena nehnuteľnosti, termíny, a to termín trvania rezervačnej zmluvy a termín uvoľnenia nehnuteľnosti. Súd považoval dohodu o rezervácii za neplatný právny úkon pre neurčitosť predmetu dohody, z ktorého dôvodu sú strany povinné vydať si všetky nároky vyplývajúce z dohody. V danom prípade na základe uzavretej dohody žalobca žalovanému zaplatil 2.000,- Eur, pričom žalovaný neposkytol z dohody žiadne plnenie, z ktorého dôvodu je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 2.000,- Eur. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5% z dlžnej sumy od 9.6.2019, teda od doby, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s platením dlhu, pretože žalovaný na základe výzvy mal žalobcovi dlh zaplatiť do 8.6.2018. Vzhľadom na to, že súd považoval hlavný záväzok za neplatný, nebolo možné považovať dojednanie ani za zmluvnú pokutu, ktorá má akcesorickú povahu a môže existovať len popri hlavnom záväzku. Slovné spojenie „z rôznych dôvodov“ nie je podľa názoru súdu určeným vymedzením, z ktorého dôvodu sa kúpa nehnuteľností neuskutočnila. V ostatnej časti súd z dôvodu späťvzatia žaloby konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech v spore, priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovenia žalobe a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil najmä tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, čím znemožnil žalovanému uplatnenie jeho procesných práv v konaní, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Ďalej považoval napadnutý rozsudok za arbitrárny a nespĺňajúci zákonné požiadavky podľa § 220 ods. 2 CSP. Uviedol, že základným zákonným predpokladom pri určovaní obsahu právneho úkonu je v zmysle § 35 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka vôľa zmluvných strán, za tým účelom žalovaný navrhol vykonať dokazovanie výsluchom strán sporu, nakoľko len ich výsluchom súd môže dospieť k záveru, čo zmluvné strany právneho úkonu konkrétnym právnym úkonom zamýšľali, a ako rozumeli, prečo sa rozhodli právny úkon urobiť a s akými dôsledkami. Podľa jeho názoru uplatnil prostriedky procesnej obrany - návrh na vykonanie dokazovania včas, nakoľko nebolo jeho povinnosťou tak urobiť už v rámci podaného odporu v upomínacom konaní, nakoľko ide o konanie písomné, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva, a teda aj samotné podanie odporu nepodlieha ustanoveniam Civilného sporového poriadku. Podľa jeho názoru dôkazné bremeno v konaní má žalobca, pričom tento okrem svojich tvrdení nepredložil súdu žiadny návrh na vykonanie dôkazu, ani nevysvetlil, že ak považoval právny úkon za neplatný a neurčitý, prečo ho podpísal, prečo sa ním spravoval, vyžiadal si vykonanie obhliadky nehnuteľností, cítil sa ním byť viazaný, uhradil sumu 2.000,- Eur ako rezervačný poplatok, vyžadoval od žalovaného rezerváciu nehnuteľností po dohodnutú dobu, a prečo sa platnosť právneho úkonu začal sporovať až 28.5.2018, teda viac ako mesiac po uzavretí dohody o rezervácii. Neobstojí ani argument súdu, že dohoda o rezervácii je neurčitá z dôvodu, že v nej nie je uvedený predmet kúpy podľa zákona o katastri nehnuteľností. Uviedol, že definícia nehnuteľností podľa katastrálneho zákona sa vzťahuje iba na zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a nie na iné zmluvy, najmä ak sám žalobca uviedol, že vykonal fyzicky obhliadku nehnuteľností, teda je zrejmé, že vedel, o ktorú nehnuteľnosť má záujem, a ktorej sa rezervácia týka, a súčasne uvedené nenamietal ani pri podpisovaní rezervačnej zmluvy. Z obsahu dohody o rezervácii vyplýva, čo je predmetom rezervácie, doba rezervácie, poplatok (odmena) za rezerváciu, teda podľa žalovaného má dohoda o rezervácii podstatné znaky právneho úkonu a je vyjadrená určitým spôsobom. Pokiaľ ide o inominátne zmluvy založené dohodou zmluvných strán, je nevyhnutné, aby súd zmluvnú autonómiu strán akceptoval a zasahovať do nej môže iba vo výnimočných prípadoch, inak je narušená základná zásada zmluvnej voľnosti v oblasti občianskoprávnej úpravy záväzkových vzťahov.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil nesprávnosť neplatnosť uzatvoreného právneho úkonu medzi stranami, keď z predmetnej zmluvy nebolo možné určiť, čo je predmetom zmluvy, z akého dôvodu mal uhradiť žalobca žalovanému sumu 2.000,- Eur, nakoľko nebolo zrejmé, či ide o poskytnutie peňažných prostriedkov na zabezpečenie budúceho predaja, alebo ide o peňažné prostriedky na rezerváciu prednostnej kúpy, alebo ide o časť kúpnej ceny, alebo ide o zmluvnú pokutu, alebo dokonca odplatu za obmedzenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam počas troch mesiacov. Poukázal na to, že i po prípadnom vypočutí žalovaným navrhnutých svedkov a strán, by ostal právny úkon neplatným, nakoľko použitie výkladových pravidiel

podľa § 35 ods. 2 OZ, teda prostredníctvom skúmania vôle, prichádza do úvahy až po tom, čo je jazykový výklad nedostačujúci. Súd správne uviedol, aké sú ďalšie náležitosti rezervačnej zmluvy a aké definičné pojmy sa vyžadujú pri právnych úkonoch v súvislosti s nehnuteľnosťami. Žalovaný dôkazy - výsluch strán a svedkov nenavrhol ani v podanom odpore a na pojednávaní dôkazy navrhol len preto, aby umelo vytvoril prípadný odvolací dôvod.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní zopakoval dokazovanie oboznámením sa s obsahom uzatvorenej rezervačnej zmluvy, ako aj výzvy na zaplatenie, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie nie je v napadnutej časti vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10C/43/2018 je zaplatenie sumy 2.000,- Eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 2.000,- Eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.000,- Eur od 9.6.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a konanie v ostatnej časti zastavil (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovieňa žalobe a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec však nesprávne právne posúdil.

10. Medzi stranami prebiehali rokovania ohľadne kúpy nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného, a to rodinného domu súp. č. XXX, v U. T. D., okres Šaľa, garáže s letnou kuchynkou, pozemku s parc. č. 406/18 zastavaná plocha o výmere 651 m² a pozemku parc. č. 406/29 záhrada o výmere 1.507 m². Žalobca prejavil záujem predmetné nehnuteľnosti kúpiť, došlo k rokovaniu strán, žalobca opakovane vykonal obhliadku predmetných nehnuteľností a strany sa dohodli i na kúpnej cene. Na základe uvedeného strany uzatvorili dohodu o rezervácii zo dňa 18.4.2018, z ktorej vyplýva, že predmetom dohody o rezervácii je poskytnutie peňažných prostriedkov na zabezpečenie budúceho predaja rodinného domu súp. č. XXX, v U. T. D., okres Šaľa, v celosti spolu s garážou a letnou kuchynkou, pozemkom parc. č. 406/18 zastavaná plocha o výmere 651 m² a pozemkom parc. č. 406/29 záhrada o výmere 1.507 m², pričom peňažné prostriedky poskytuje budúci kupujúci budúcemu predávajúcemu na rezerváciu prednostnej kúpy uvedených nehnuteľností do 18.7.2018 a výška poskytnutej čiastky je 2.000,- Eur. Ďalej v predmetnej dohode uviedli, že táto suma bude odčítaná od dohodnutej kúpnopredajnej ceny, ktorá predstavuje 80.000,- Eur, pričom zvyšná suma vo výške 78.000,- Eur bude vyplatená prostredníctvom hypotekárneho úveru. Pre prípad, ak sa kúpa predmetných nehnuteľností z rôznych dôvodov zo strany budúceho kupujúceho (žalobcu) do 18.7.2018 neuskutoční, prepadajú poskytnuté peňažné prostriedky v prospech budúceho predávajúceho (žalovaného). Ak sa kúpa predmetných nehnuteľností z rôznych dôvodov zo strany budúceho predávajúceho do 18.7.2018 neuskutoční, vráti budúci predávajúci poskytnuté peňažné prostriedky budúcemu kupujúcemu bez zbytočného odkladu. Ďalej strany v dohode vyhlásili, že sa na uvedenom právnom úkone dohodli dobrovoľne, prejav ich vôle bol slobodný a vážny, a keďže znenie dohody je v súlade s prejavom ich vôle, túto na znak súhlasu vlastnoručne podpísali.

11. Následne žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného výzvou zo dňa 28.5.2018 na vrátenie sumy 2.000,- Eur, čo odôvodnil tým, že v uvedenej dohode neboli nehnuteľnosti riadne špecifikované, nakoľko nebola označená riadne obec, katastrálne územie, či vymedzenie pozemkov, predmet dohody je neurčitý, čo spôsobuje neplatnosť písomnej dohody. Ďalej žalobca uviedol, že pri

osobnej prehliadke nehnuteľností (predovšetkým rodinného domu) za prítomnosti znalca zistil, že stav daných nehnuteľností nezodpovedá kúpnej cene 80.000,- Eur.

12. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, alebo použitím dispozitívnych ustanovení zákona namiesto neurčitých častí prejavu vôle.

14. V zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami je potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom.

15. Citované ustanovenie predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môže vzniknúť pochybnosť z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne, podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve musí byť najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli strán, je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 OZ nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednanja (rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 81/2011).

16. V súvislosti so zisťovaním existencie vôle v určitom konkrétnom prípade, t.j. so zisťovaním, či pri určitom prejave vôle ten, kto vôľu prejavil, ju aj skutočne mal, a či skutočne chcel to, čo prejavil, že chce (t.j. že navonok prejavene zodpovedá jeho vôli), treba poznamenať, že na existenciu vôle sa pri jej prejave usudzuje predovšetkým z objektívnych skutočností, teda predovšetkým z okolností, za ktorých bol prejav vôle urobený. Neprihliada sa na vnútornú pohnútku (motív) prejavenej vôle. Takáto pohnútko je irelevantná, iba že by bola právnym úkonom prejavenej, tým sa stala jeho súčasťou. Ak prejav posúdený podľa týchto zásad nevzbudí pochybnosti o tom, že je primeraným prejavom skutočnej vôle, predpokladá sa, že ním je.

17. Súkromnoprávne vzťahy sú založené na autonómii a zmluvnej slobode subjektov týchto vzťahov. Pre konanie súkromnoprávných subjektov je charakteristická nielen samoregulácia ich záujmov prostredníctvom právnych úkonov, ale aj potencionálne dôsledky ich právnych úkonov pre tretie osoby. Pri uzatváraní zmlúv a realizácii práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou, platí síce zásada zmluvnej slobody, na druhej strane sa ale uplatňuje tiež zásada zodpovednosti samotného účastníka za ochranu svojich práv „vigilantibus iura scripta sunt“ (t.j. 1. zákony sú písané pre bdelych, 2. každý nech si chráni svoje práva, 3. práva patria len bdelym, pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí o svoje práva dbajú s dostatočnou opatrnosťou, starostlivosťou a predvídateľnosťou). Treba tiež poukázať na ďalšiu zásadu uplatňovanú v súkromnoprávných vzťahoch „pacta sunt servanda“ (t.j. zmluvy sa majú dodržiavať), ktorá je úzko naviazaná na už spomenuté zásady súkromného práva - zásadu autonómie vôle a zásadu zmluvnej slobody). Tieto zásady vo vzájomnom kontexte vyjadrujú, že zmluvné strany sú, pri splnení zákonných požiadaviek, oprávnené zaviazat' sa k čomukoľvek, čo nie je zakázané, avšak keď už raz zmluvu uzatvoria, sú povinné dohodnuté práva a povinnosti rešpektovať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 179/2011).

18. K námietke nedostatočného označenia nehnuteľností v dohode o rezervácii odvolací súd udáva, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by v dohode o rezervácii ako inomínatnej zmluve bolo potrebné špecifikovať predmet dohody a označiť nehnuteľnosti v súlade so zákonom č. 162/1995 Z.z.

o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon). Je potrebné, aby nehnuteľnosti boli dostatočným spôsobom individualizované a medzi stranami dohody neboli pochybnosti, čo je predmetom ich právneho úkonu.

19. V prejednávanej veci prebiehali medzi stranami rokovania ohľadne kúpy konkrétnych nehnuteľností, pričom žalobca sa opakovane zúčastnil osobnej obhliadky predmetných nehnuteľností, a teda i označenie nehnuteľností spôsobom obsiahnutým v dohode možno považovať v tomto kontexte za dostatočne určité.

20. Rovnako z obsahu dohody celkom nepochybne vyplýva, že jej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov na rezerváciu prednostnej kúpy označených nehnuteľností do konkrétneho dátumu, pričom je potrebné uviesť, že dohody o rezervácii a platenie rezervačných poplatkov nie sú výnimočným inštitútom a využívajú sa pomerne často.

21. Rovnako i ustanovenie dohody „ak sa kúpa predmetných nehnuteľností z rôznych dôvodov zo strany budúceho kupujúceho do 18.7.2018 neuskutoční, prepadajú poskytnuté peňažné prostriedky v prospech budúceho predávajúceho“ odvolací súd považuje za dostatočne určité a zrozumiteľne vyjadrené.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom odvolateľa, že dôkazné bremeno v spore niesol žalobca, ktorý bol povinný predložiť prípadne navrhnúť dôkazy, ktorými by vysvetlil, prečo podpísal predmetnú dohodu, ak ju považoval za právny úkon neplatný a neurčitý, prečo sa ňou spravoval, vyžiadal si vykonanie obhliadky nehnuteľností, cítil sa ňou byť viazaný a uhradil sumu 2.000,- Eur ako rezervačný poplatok, prečo vyžadoval od žalovaného rezerváciu nehnuteľností po dohodnutú dobu, a prečo platnosť právneho úkonu začal sporať až mesiac po uzavretí dohody o rezervácii. Žalobca však uvedené dôkazné bremeno neunesol a dokonca uvedené neozrejmil ani svojimi tvrdeniami.

23. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval uzatvorenú dohodu o rezervácii za perfektný právny úkon, ktorý urobili strany slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, s prihliadnutím na čo žalobca nemá právny dôvod domáhať sa zaplatenia sumy 2.000,- Eur, a preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol.

24. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, a v spore v celom rozsahu úspešnému žalovanému (vzhľadom na zamietnutie žaloby, ako aj zavinenie zastavenia konania v časti) proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výška náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci (§ 262 ods. 1 CSP).

25. Senát odvolacieho súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).